

ЧИННИКИ ЗРОСТАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ

Визначення цілей і завдань економічного розвитку України потребує чіткого бачення і розуміння базису ресурсного забезпечення суспільного виробництва. Саме чинники ресурсної складової істотно впливають на стабільність функціонування, властивість адаптуватись до зміни умов економічного середовища, здатність коригувати вектори розвитку, результативність економічної діяльності та добробут [1, с. 253]. Стійкість та динаміка соціально-економічного розвитку залежить від:

- кількісних характеристик ресурсного потенціалу – види, обсяги, структура, абсолютні параметри ресурсів, тощо;
- якісних характеристик ресурсного потенціалу – корисність, взаємозамінність, відновлюваність, продуктивність, тощо.

Дослідження окремих аспектів ресурсозбереження [2] дозволяють адаптувати необхідність структурних перетворень на рівень національної економіки, зокрема:

- створення нових технологій і видів техніки;
- залучення додаткової кількості трудових ресурсів у економіку;
- підвищення освітньо-кваліфікаційного рівня трудових ресурсів;
- проведення комплексної модернізації існуючих підприємств та створення інноваційно нових.

Разом з кількісно-якісними характеристиками ресурсного забезпечення, слід враховувати й «ресурсний» аспект самого економічного середовища. З погляду конкурентних переваг і недоліків економіки України, слід відмітити такі проблеми й особливості:

- неконкурентоспроможність національного виробництва за рівнем витрат;
- зміщення акценту у критеріях характеристик результатів економічної діяльності – надання переваги новизні, наукоємності виробництва, унікальній ідентичності створюваного матеріального блага (брендінг);
- незадовільний фінансовий стан, високий рівень зносу та застарілість засобів виробництва;
- значне підсилення в останні часи вимог до споживчих і екологічних характеристик, а також до безпеки результатів виробництва;
- недостатня координованість і взаємодія між сферами економічної діяльності (галузями) що спричиняє відсутність збалансованого розвитку;
- низький рівень інвестиційної привабливості та низький рейтинг щодо умов для ведення бізнесу, що ускладнює залучення іноземних фінансових ресурсів для збільшення ресурсного потенціалу та розвитку країни.

Одним із напрямів подолання вищезгаданих недоліків є впровадження стратегії ресурсоефективного та чистого виробництва [3]. Така стратегія пропонується до впровадження в першу чергу підприємствам малого і середнього бізнесу в рамках програми «Екологізація економіки в країнах Східного партнерства Європейського Союзу» (EaP GREEN), що виконується в Азербайджані, Вірменії, Республіці Білорусь, Грузії, Республіці Молдова та Україні. Ресурсоефективне та чисте виробництво (РЕЧВ) – це комплексна стратегія для застосування у виробничих процесах, з метою підвищення економічної ефективності виробництва, зниження виробничих ризиків для людей та зменшення навантаження на навколишнє середовище. Її цілі передбачають наступне:

1. Забезпечення ефективного використання ресурсів через максимізацію їхньої віддачі, що дозволить оптимізувати ресурсне забезпечення до потреб і структури виробництва.

2. Мінімізація відходів та їх спрямування на використання як вторинних матеріальних та енергетичних ресурсів, а також використання безстічних технологій та водооборотних циклів.

3. Добробут людей у вигляді забезпеченості населення необхідними матеріальними благами та дотримання вимог економічної і соціальної безпеки (чисте довкілля, кращі умови праці тощо).

Досягнути поставлені ціни дозволяє широкий комплекс заходів, об'єднаних за однорідністю у належне господарювання, зміну вхідних матеріалів, покращення контролю за технологічним процесом, модифікацію обладнання, технологічні зміни, переробку та повторне використання, виробництво супутньої продукції, модифікація продукції. Тому впровадження і реалізація такої стратегії на рівні національної економіки дає можливість отриманні істотні і дієві чинники зростання економічного потенціалу, підвищення ефективності суспільного виробництва, збільшення конкурентних переваг та гармонійно увійти у майбутньому в Європейське економічне середовище.

Список використаних джерел:

1. Лупак Р.Л. Конкурентні переваги як наслідок відтворення підприємством ресурсних можливостей / Р.Л. Лупак, Л.О. Приходько // Науковий вісник НЛТУ України. – 2010. – Вип. 20.6 – С. 252-256.

2. Набатова Ю.О. Процес формування ресурсозберігаючої політики фінансових суб'єктів господарювання в умовах економічної кризи [Електронний ресурс] / Ю.О. Набатова, В. Г. Бабенко-Левада // Електронне наукове фахове видання «Ефективна економіка». – 2015. – №2. – Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.ua>.

3. Підходи та практики ресурсоефективного виробництва. Посібник для успішного бізнесу [Електронний ресурс] / Центр ресурсоефективного та чистого виробництва в Україні (в рамках програми EaP GREEN). – 2015. – Режим доступу: <http://www.respc.kpi.ua/images/materials/Primer%20ukr.pdf>